

ÎNCHEIERE

08 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către recurenta Liliana Munteanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Veaceslav Macrii împotriva Lilianei Munteanu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către apelanta Liliana Munteanu, a fost menținută hotărârea din 05 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La data de 10 ianuarie 2020, Veaceslav Macrii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Lilianei Munteanu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, între Liliana Munteanu în calitate de împrumutat și Veaceslav Macrii în calitate de împrumutător, au fost încheiate două contracte de împrumut (recipise) din 02 iunie 2016, în baza căruia, pârâta a primit cu titlu de împrumut, suma în mărime de 41 500 lei și un alt contract din 12 iunie 2017, în baza căruia, pârâta a primit suma în mărime de 20 000 lei pe un termen de 4 luni, cu dobânda contractuală de 10% lunar. La scadență, Liliana Munteanu nu a executat obligațiunile asumate.

A menționat reclamantul că, deși exista un termen scadent indicat chiar în contract, la 29 octombrie 2019, Liliana Munteanu a fost somată printr-o pretenție suplimentară pentru a executa ambele obligațiuni contractuale, care nu s-au soldat cu succes. Acest fapt l-a determinat de a adresa o acțiune în judecată.

A comunicat reclamantul că, prin contractul de împrumut din 02 noiembrie 2016, pârâta s-a obligat să restituie suma de 20 000 lei în termen de 4 luni cu o dobândă contractuală de 10% lunar, respectiv Liliana Munteanu urmează să restituie datoria de 20 000 lei și dobânda contractuală de 8000 lei.

A mai indicat reclamantul că, prin contractul de împrumut încheiat la 12 iunie

2017, Liliana Munteanu s-a obligat să restituie suma de 41 500 lei, nefiind stipulată data scadentă. Având în vedere că, pe 28 octombrie 2019, pârâtul a recepționat pretenția prin care a fost somată despre restituirea sumei respective într-un termen de 7 (șapte) zile calendaristice din momentul recepționării, obligațiunea respectivă a devenit scadentă la 06 noiembrie 2019.

Cu privire la dobânda de întârziere pentru neexecutarea obligației asumate conform contractului de împrumut din 02 noiembrie 2016, scadentă la 02 martie 2017, Veaceslav Macrii a precizat că, de la scadență până la 09 ianuarie 2020, a trecut o perioadă de 1035 zile, timp pentru care urmează a se calcula dobânda de întârziere, care constituie suma în mărime de 9157 lei și 26 bani. Iar cu referire la dobânda de întârziere pentru neexecutarea obligației asumate conform contractului de împrumut din 12 iunie 2017, scadentă la 06 noiembrie 2019, a precizat că, de la scadență și până la 09 ianuarie 2020, a trecut o perioadă de 57 zile, timp pentru care urmează a se calcula dobânda de întârziere, care constituie suma în mărime de 1167 lei și 12 bani. În total, dobânda de întârziere pentru ambele obligațiuni neexecutate la timp, constituie suma în mărime de 10 324 lei și 38 bani.

Reclamantul a precizat că, la depunerea cererii de chemare în judecată a suportat cheltuieli în legătură cu achitarea taxei de stat în mărime de 2394 lei și 73 bani, achitarea serviciilor de asistență juridică în valoare de 7000 lei, achitarea serviciilor privind furnizarea din Registrul de Stat al populației din cadrul Agenției Servicii Publice a informației privind adresa de domiciliu a pârâtei Liliana Munteanu și serviciile poștale.

Astfel, reclamantul Veaceslav Macrii a solicitat încasarea din contul pârâtei Liliana Munteanu, a datoriilor în mărime de 41 500 lei și 20 000 lei, a dobânzii contractuale în sumă de 8000 lei, a dobânzii de întârziere în valoare de 10 324 lei și 38 bani și a tuturor cheltuielilor de judecată.

Pe 25 februarie 2020, reprezentantul reclamantului Veaceslav Macrii, avocatul Alexandru Bargan a depus cerere de chemare în judecată concretizată, potrivit căreia a concretizat suma dobânzii de întârziere care o solicită de la pârâta Liliana Munteanu, majorând-o până la 11 430 lei și 03 bani. A concretizat cuantumul cheltuielilor suportate în legătură cu achitarea taxei de stat în mărime de 2427 lei și 90 bani, a serviciilor de asistență juridică în sumă de 4500 lei, a serviciilor privind furnizarea din Registrul de Stat al populației din cadrul Agenției Servicii Publice a informației privind adresa de domiciliu a pârâtei Liliana Munteanu în valoare de 125 lei și a serviciilor poștale în sumă de 11 lei și 15 bani.

Prin hotărârea din 05 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă a fost admisă.

Prin decizia din 24 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către apelanta Liliana Munteanu, a fost menținută hotărârea din 05 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță, urmează a fi menținută, ca fiind legală și corectă, constituind rezultatul

examinării în ansamblu a tuturor probelor anexate prezentei cauze.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 10 ianuarie 2020, Veaceslav Macrii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Lilianeii Munteanu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Astfel, instanța de apel a constatat că, pe 02 noiembrie 2016, Liliana Munteanu a luat cu titlu de împrumut suma de 20 000 lei cu dobândă de 10% lunar pentru o perioadă de 4 luni de la Veaceslav Macrii, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei (f.d.134).

Conform recipisei cumulative din 12 iunie 2017, Liliana Munteanu și-a asumat responsabilitatea de a restitui suma de 41 500 lei, lui Veaceslav Macrii pentru cele două împrumuturi luate anterior pe parcursul lunii iunie a anului 2017, deoarece recent a prezentat pachetul de documente la B.C. „Energbank”, urmând să ia un credit și ca urmare va întoarce suma acumulată (f.d.135).

Prin pretenția reclamantului, Liliana Munteanu a fost somată pentru a executa ambele obligațiuni contractuale, care nu s-au soldat cu succes (f.d.11).

Așadar, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la încasarea datoriei din contul Lilianeii Munteanu în beneficiul lui Veaceslav Macrii, or, la caz, s-a stabilit cu certitudine că, Liliana Munteanu, nu a restituit lui Veaceslav Macrii, suma împrumuturilor rezultate din recipisele semnate în sumă totală de 61 500 lei.

În atare condiții, instanța de apel a conchis că, prima instanță a adoptat o hotărâre în strictă conformitate cu prevederile legale, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și apreciind complet, obiectiv și sub toate aspectele probele anexate cauzei.

Din considerentele menționate, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat de către apelanta Liliana Munteanu și de a menține hotărârea din 05 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 07 octombrie 2021, recurenta Liliana Munteanu, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel din 24 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii primei instanțe din 05 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, recurenta a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, recurenta Liliana Munteanu, a opinat că, instanța de apel și prima instanță au aplicat eronat normele de drept material, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, au apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanțelor vizate sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 29 octombrie 2021, instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 15).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 24 iunie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 07 octombrie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces la 02 august 2021, conform scrisorii de însoțire (f.d. 197, V. I), iar, recepționarea copiei deciziei respective este confirmată în conținutul cererii de recurs, de către recurenta Liliana Munteanu, la data de 11 august 2021 (f.d. 3, V. II). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către recurenta Liliana Munteanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către recurenta Liliana Munteanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității

constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibil recursul declarat de către recurenta Liliana Munteanu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către recurenta Liliana Munteanu, împotriva deciziei din 24 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat